

мереж робота телеведучого, який поєднує традиційні та сучасні форми спілкування з глядачем, потребує особливо відповідального ставлення, високого рівня етичної культури, збереження достовірності та балансу між професійністю й автентичністю.

С. Капустян

ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВІЙСЬКОВОГО КОРЕСПОНДЕНТА В УМОВАХ БОЙОВИХ ДІЙ

S. Kapustian

INFORMATION ACTIVITIES OF A MILITARY REPORTER IN CONDITIONS OF COMBAT OPERATIONS

У сучасному інформаційному просторі діяльність військових кореспондентів посідає особливе місце. Вони постають не лише як посередники між армією та суспільством, а й як фіксатори історичних подій, що формують колективну пам'ять нації. В умовах збройних конфліктів журналістська діяльність набуває високого рівня відповідальності, адже від достовірності та етичності поданої інформації залежить не лише громадська думка, а й безпека військових операцій, міжнародна репутація держави, рівень довіри до ЗМІ.

Наукова новизна дослідження — розкрити специфіку інформаційної діяльності військового журналіста як складову системи комунікаційної оборони держави на основі авторського досвіду фіксації подій, проведеного в умовах роботи на фронті та на прикладах діяльності цивільних воєнних журналістів і пресофіцерів.

Метою дослідження є аналіз особливості підготовки інформаційної діяльності військового журналіста в умовах бойових дій та визначити її значення в системі комунікаційної оборони держави.

Військова журналістика є однією з найскладніших галузей масової комунікації, що поєднує інформаційну, аналітичну та документальну функції. Головним завданням військового кореспондента є об'єктивне, своєчасне та безпечне висвітлення подій, пов'язаних із воєнними діями.

Особливістю цієї діяльності є необхідність дотримання суворих правил військової безпеки. Кореспонденти повинні володіти базовими знаннями з тактичної медицини, орієнтування на місцевості, правил поведінки під час обстрілів, мінометних чи артилерійських атак. Більшість міжнародних стандартів журналістики (зокрема, рекомендації Reporters Without Borders та UNESCO) передбачають проходження обов'язкових тренінгів із безпеки перед виїздом у зону бойових дій.

Робота військового журналіста передбачає дотримання балансу між правом суспільства на інформацію та необхідністю збереження державної і військової таємниці. Поширення оперативних даних про розташування військових підрозділів, маршрути пересування техніки або імена військовослужбовців може створити реальну загрозу для життя людей.

У цьому контексті особливого значення набуває журналістська етика. Професійні стандарти зобов'язують кореспондента перевіряти достовірність фактів, не допускати маніпуляцій, уникати мови ворожнечі, а також дотримуватися принципу «не нашкодь». Крім того, міжнародне гуманітарне право визнає журналістів цивільними особами, однак на практиці вони нерідко опиняються під прямою загрозою насильства, що вимагає чіткої координації з військовими структурами.

Психологічне навантаження на військових журналістів є надзвичайно високим. Постійна присутність у зоні ризику, спостереження за пораненими та загиблими, відчуття відповідальності за публікацію важких матеріалів — усе це спричиняє емоційне вигорання та посттравматичний стрес.

Провідні редакції світу (зокрема, BBC, Reuters) запровадили практику психологічного супроводу військових репортерів. В українських реаліях потреба в системній підготовці журналістів до роботи в бойових умовах також є нагальною, що підтверджують дані Національної спілки журналістів України. Підготовка має передбачати не лише набуття технічних навичок, а й формування критичного мислення, розуміння інформаційних операцій та методів протидії дезінформації.

На відміну від цивільних журналістів сучасні бойові пресофіцери стикаються ще й з комплексною проблемою поєднання високого інформаційного тиску, дезінформаційних загроз та потреби оперативного інформування з обмеженими ресурсами, технічними складнощами та необхідністю збереження безпеки особового складу й державної таємниці. В умовах постійної зміни оперативної обстановки та великого потоку запитів від ЗМІ, соціальних мереж і громадськості пресофіцери повинні швидко перевіряти достовірність інформації, протидіяти фейкам і маніпуляціям противника, водночас підтримуючи моральний дух військ і цивільного населення. Таким чином, найнагальнішою проблемою є забезпечення швидкого та достовірного інформування суспільства без шкоди для безпеки та ефективності військових операцій.

Військовий кореспондент чи пресофіцер постає посередником між фронтом і суспільством. Його завдання полягає у відтворенні реальної картини подій, формуванні довіри до офіційних джерел та документуванні фактів воєнних злочинів.

У свою чергу, воєнний репортаж виконує не лише інформативну, а й гуманітарну функцію — сприяє збереженню історичної пам'яті, підтримує моральний дух населення та армії.

Таким чином, діяльність військових кореспондентів у ході бойових дій потребує особливої підготовки, мужності, поєднує високий рівень професійної компетентності, етичної відповідальності, психологічної стійкості та фізичної витривалості.

С. Носенко

ЕТИЧНІ МЕЖІ ГУМОРУ У ВІДЕОБЛОГІНГУ: МІЖ РОЗВАГОЮ ТА ПРОВОКАЦІЄЮ

S. Nosenko

ETHICAL BOUNDARIES OF HUMOR IN VIDEO BLOGGING: BETWEEN ENTERTAINMENT AND PROVOCATION

Гумор є однією з найдавніших форм комунікації, його прояви сягають корінням до античного театру та інших публічних святкових заходів. Сьогоднішні форми гумору не менш винахідливі й затребувані, серед них особливе місце посідають цифрові комунікаційні засоби, наприклад мему в соціальних мережах. Гумору притаманні важливі соціальні функції, окрім можливості єднати людей та створювати умови для їхньої комунікації, гумористичні форми стають засобом рекреації та подолання стресу. Не менш помітною стає здатність гумору формувати